

ABRAHÁMSKE NOVINY

ČÍSLO 2

ROČNÍK 7

CENA 0,2 €

JÚL 2010

Z OBSAHU

Editoriál

Obecné zastupiteľstvo

Základná škola

Spomienky na škôlku

Zo života obce

Oslavovali sme...

VITAJ, LETO

Ani sme sa nestačili tešiť dostatočne dlho a leto k nám vchoplo po veľkých dažďoch ako nečakaný hosť. Každý rok je rovnaké, a predsa iné. Ako mladý rebel. Čakáme teplo – je zima. Túžime po vlaha – je sucho. Máme chuť na marhule – v pravý čas neboli včely. Už sme z toho unavení – a uhorky rodia ako opretek. Tak ako sa máme naladiť? Leto-rebel sa s nami hrá ako mačka s myšou. Tak som sa rozhodla, že nebudem vždy len obeť. Slnko ma nepáli – teším sa teplým lúčom, záhrada ma netýra – polievam, koľko treba. Máme veľa uhoriek? Nič to – rozdáme ich známym. Leto sa snaží dostať nás, aj zima sa o to pokúšala, ale prežili sme ju a hádam prežijeme aj toto neuveriteľné leto. Ani sa neozdáme a odletí preč ako víchor, aby uvoľnilo miesto jeseni. Počkaj, leto, ešte sme nedohrali našu hru. Ešte sa neskončila žatva, uhorky nie sú všetky v pohároch, ani sme sa dosýta nevykúpali. Pomalšie, pomalšie, chceme sa radovať z každého dňa a každého rána. Človek by si mal nájsť vlastný spôsob, životný štýl, hru s letom, aby aspoň z času na čas tú hru vyhral. Ak by vedel prijímať vrtochy počasia s pokorou takou vlastnou našim predkom, mal by lepšie predpoklady prežiť nielen pokojné leto, jeseň, ale aj celý rok a celý život.

HB

SPOMÍNAJME...

8. mája 2010 sme sa už tradične stretli pri pomníku padlých vojakov z našej obce vo svetových vojnách. Prišli sme, aby sme si uctili ich pamiatku, spomenuli si na nezmyselne zmarené životy. Jedným zo vzácnych hosťov na tomto stretnutí bol aj generálporučík v.v. Ing. Leopold Bilčík. Jeho poklona a príhovor pri našom pomníku boli žiaľ posledné. V živote človeka sú chvíle, o ktorých vieme, že prídu, a predsa nás ich príchod prekvapí. Bolestne sa nás dotkla i smutná a nečakaná správa o jeho náhlom odchode spomedzi nás. Dňa 14. júla 2010 sme sa s generálporučikom v.v. Ing. **Leopoldom Bilčíkom** navždy rozlúčili na abrahámskom cintoríne. Bol našim rodákom, bol hrdým obyvateľom našej obce. Celý svoj pracovný život venoval kariére profesionálneho vojaka. Zastával viaceré významné posty v armáde.

Budeme naňho s úctou spomínať!

Redakčná rada AN

*Je ticho po bolesti,
je celkom blízko ku hviezdám.
Pozdravy na stuhách,
vyklonené sviečne
a zopár veršov na rozlúčku.
Taký je akord odchodu,
keď slzy vyplavili klasobranie dní,
keď slovo ešte naposledy zazvoní.*

